

ZAGRODA NR 24

W 1732 r. właścicielem zagrody był sołtys Erdmann Albrecht. W latach 30. XIX wieku gospodarstwo należało do sołtysa Friedricha Albrechta, który z racji swojej rangi i pełnionej funkcji posiadał również w dodatkowym uposażeniu staw oraz teren w zachodniej części wsi. W 1865 r. jako właściciela wymienia się sołtysa Augusta Wilhelma Albrechta. W 1900 r. zabudowania przeszły w ręce zarządcy wsi Alberta Albrechta I, który sprawował stanowisko do 1941 r. Po zakończeniu urzędowania jego status społeczny zmienił się na chłopa. W 1910 r. współwłaścicielką gospodarstwa została jego żona Minna z d. Albrecht. W 1944 r. zagroda należała do chłopa Güntera Albrechta. W 1947 r. w zagrodzie mieszkali Józefa i Wincenty Chudyccy oraz Benedykta i Stanisław Pańtakowie.

Siedlisko w opisywanym miejscu z pewnością funkcjonowało już w XVIII w. Na początku XIX w. w zagrodzie znajdowało się sześć budynków, m.in. dom mieszkalny usytuowany szczytem do drogi, stodoła, budynek inwentarski oraz bramny. W 1849 r. budynek inwentarski zastąpiono nowym. Z kolei w latach 1866–1867 w miejscu poprzedniej wybudowano nową jednoklepiskową stodołę. Budynek ten w późniejszym okresie rozbudowano o dodatkowe klepisko. Pod koniec XIX w. wybudowano również dodatkowy budynek inwentarski. Na początku XX w. powstał budynek bramny oraz nowy murowany dom oznakowany na facjacie inicjałami „A.A.”, świadczącymi o powstaniu obiektu za czasów Alberta Albrechta. W dokumentach z 1910 r., określających ówczesny skład zabudowań zagrody, wymienia się: dom z podwórkiem i przydomowym ogródkiem, stodołę połączoną ze stajnią, oborę z przejazdem, budynek inwentarski, kurnik połączony z chlewem, dom chlebowy, szopę na torf, dom robotników z podwórkiem oraz stodołę połączoną z częścią inwentarską. Dwa ostatnie obiekty tworzyły przylegającą od północnego wschodu zagrodę robotniczą, którą w 1945 r. oddzielono, tworząc nowe gospodarstwo nr 25. Pod koniec XX w. rozebrano szkieletową stodołę oraz południowy budynek inwentarski.